

Časopis s podobami za slovensko mladino.

S prilogo „Angeljček“

Štev. 10.

V Ljubljani, dné 1. oktobra 1904.

Leto XXXIV.

Javora.

Ob cesti za belo vasico
Dva javora stojita,
Otožno v gluho jesensko noč
Drug drugemu v vetru šumita.

Dé eden: „Ej, rastel nekoč
Jaz v lepših sem pokrajinah;
Moj dom bil z bratci, sestricami
Je v solnčnojasnih višinah.

A mrzla roka presadila me je
Sèm z drage moje višine;
Odrkali v zlatih letih so me
Od majke in domovine.“ — —

Pod javorom pa mladenič sedi,
O lepših dneh -premišljuje,
Ko živel lepó je s svojci doma
In zemlje poznal ni še tuje.

Taras Vaziljev.

Prvo pismo.

Stanko pismo dolgo piše
Mamici v domačo vas,
Solze si raz lice briše,
Jokal bi na glas!

Rdeč pečat poljubi pismo,
Stanko tiho zaihti:
„K mamici čez gore s pismom
Rad pohitel bi...“

Tam za daljnimi gorami
Mamica pa misli nanj
In premišlja, kdaj zasinil
Svidenja bo dan.

Oj, z razprtimi rokami
Bo na pot hitela mu —
Takrat, takrat dvojna pomlad
Bo zacvela mu... .

Semjonov.